

Sygn. akt I C 779/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR del. do SO Agnieszka Wojnarowicz-Posłuszna

Protokolant sekr.sąd. Ewa Wolniak

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa M. H.

przeciwko Miastu M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Miasta M. na rzecz powódki M. H. następujące kwoty:

- a) 21.673 zł (dwadzieścia jeden tysięcy sześćset siedemdziesiąt trzy złote) z ustawowymi odsetkami licznymi począwszy od dnia 1 lutego 2013 roku do dnia zapłaty,
- b) 19.939,16 zł (dziewiętnaście tysięcy dziewięćset trzydzieści dziewięć złotych szesnaście groszy) z ustawowymi odsetkami licznymi począwszy od dnia 1 marca 2013 roku do dnia zapłaty;
- c) 19.505,70 zł (dziewiętnaście tysięcy pięćset pięć złotych siedemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami licznymi począwszy od dnia 1 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Miasta M. na rzecz powódki M. H. kwotę 5625,73 zł (pięć tysięcy sześćset dwadzieścia pięć złotych siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu.

Sygn. akt I C 779/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 lipca 2013 roku M. H. wnosila o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego Miasta M. kwoty 86.014,02 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem dotacji w związku z prowadzeniem przez nią niepublicznej placówki oświatowej. Powódka dochodziła także zasądzenia na jej rzecz od pozwanego zwrotu poniesionych kosztów postępowania.

Uzasadniając swoje żądanie powódka podała, że w dniu 27 września 2012 roku złożyła wniosek o wpisanie Niepublicznego Przedszkola (...) do ewidencji szkół i placówek niepublicznych prowadzonej przez Miasto M.. Jednocześnie, zgodnie z art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, złożyła wniosek o udzielenie dotacji na rok 2013 i wskazała przewidywaną liczbę dzieci w przedszkolu. Ostatecznie uzyskała wpis do ewidencji dnia 31 grudnia 2012 roku i pismem z dnia 4 stycznia 2013 roku zwróciła się o przyznanie i wypłacenie dotacji.

Burmistrz Miasta M. w pismach z dnia 10 i 16 stycznia 2013 roku odmówił wypłaty dotacji.

W toku rozprawy, w dniu 3 grudnia 2013 r. pozwany nie uznawał powództwa, wnosił o jego oddalenie w całości, a także o zasądzenie kosztów procesu.

Zakwestionował odpowiedzialność pozwanego, co do zasady wskazując, iż powódka nie spełniła warunków określonych w art. 90 ust. 2a ustawy o systemie oświaty, gdyż nie złożyła wniosku o dofinansowanie w terminie ustawowym - do 30 września 2012 roku. Podkreślił, że w celu skutecznego złożenia wniosku o dofinansowanie, przedszkole winno być wpisane do ewidencji niepublicznych szkół i placówek oświatowych w dniu składania wniosku, co w niniejszym przypadku nie miało miejsca. Wskazał także, że wyliczenia powódki są błędne, gdyż opierała się ona na zawyżonych w stosunku do przyznawanych przez Miasto M. kwotach dotacji.

W toku rozprawy, dnia 10 lutego 2015 r. strony zgodnie przyznały, iż stawka dotacji na jedno dziecko wynosi 433,46 zł, określiły datę płatności każdej z rat dotacji na ostatni dzień miesiąca oraz zgodnie podały liczbę dzieci uczęszczających do Niepublicznego Przedszkola (...) w miesiącach styczeń, luty i marzec 2013 roku (protokół skrócony rozprawy, k. 263v., płyta, k. 264)

Wykonując zobowiązanie do precyzyjnego określenia wysokości dochodzonego pozwem roszczenia nałożonego na rozprawie dnia 10 lutego 2015 roku, w piśmie z dnia 12 lutego 2015 roku (k. 266) powódka oświadczyła, iż popiera powództwo w zakresie żądania kwoty 61.117,86 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia: 1 lutego 2013 roku w odniesieniu do kwoty 21.673,00 zł, 1 marca 2013 roku w odniesieniu do kwoty 19.939,16 zł, 1 kwietnia 2013 roku w odniesieniu do kwoty 19.505,70 zł, - do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie cofnęła powództwo.

W piśmie z dnia 2 marca 2015 roku (k. 277) pozwany nie uznał zmienionego powództwa i wnosił o jego oddalenie. Jednocześnie wyraził zgodę na cofnięcie powództwa w zakresie wskazanym przez powódkę.

W toku rozprawy dnia 13 marca 2015 roku strony oświadczyły, iż niespornym jest, że sprawa dotyczy dzieci, których nie zaliczono do osób niepełnosprawnych.

Postanowieniem z dnia 24 marca 2015 roku Sąd umorzył postępowanie w zakresie żądania zasądzenia kwoty 24.896,16 zł wraz z ustawowymi odsetkami (postanowienie k. 276).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 września 2012 roku M. H. działając jako organ prowadzący złożyła wniosek o wpisanie do ewidencji szkół i placówek niepublicznych Miasta M. Niepublicznego Przedszkola (...). W tym samym dniu złożyła wniosek o udzielenie dotacji na podstawie art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty; zwarła w nim informację o przewidywanej liczbie dzieci, które będą uczęszczać do przedszkola; wskazała, iż jedno z nich zostało zaliczone do osób niepełnosprawnych (wniosek k. 12).

Pismem z dnia 6 października 2012 roku wezwano powódkę do uzupełnienia braków wniosku o wpisanie placówki do ewidencji, poprzez załączenie poprawionego statutu, pozytywnej opinii Państwowego Inspektora Sanitarnego w B., pozytywnej opinii Komendanta Państwowej Straży Pożarnej w M., pozwolenia na użytkowanie lokalu (lub na zmianę sposobu użytkowania) w zakresie funkcji: niepubliczne przedszkole wielooddziałowe - kat. obiekt IX, wydanego przez właściwy organ zgodnie z odrębnymi przepisami pismo k. 13-16).

W odpowiedzi powódka załączyła statut oraz złożyła oświadczenie, że przed dniem 1 stycznia 2013 roku zostaną spełnione wymagane warunki lokalowe, a także zostanie złożona pozytywna decyzja Państwowego Inspektora Sanitarnego w B., a także Komendanta Państwowej Straży Pożarnej w M., jak również pozwolenie na użytkowanie lokalu w zakresie niepublicznego przedszkola wydane przez właściwy organ (pismo k. 18).

W piśmie z dnia 19 października 2012 roku Burmistrz Miasta M. poinformował powódkę, iż dotacja zostanie uwzględniona w planach finansowych na rok 2013, jeżeli powódka otrzyma wpis do ewidencji placówek niepublicznych (pismo k. 17).

Decyzją z dnia 22 października 2012 roku Burmistrz Miasta odmówił wpisu do ewidencji niepublicznych szkół i placówek oświatowych Niepublicznego Przedszkola (...) (decyzja k. 19-20).

Prowadzone przez powódkę przedszkole niepubliczne zostało wpisane do ewidencji niepublicznych szkół i placówek oświatowych w dniu 31 grudnia 2012 roku w uwzględnieniu wniosku złożonego przez powódkę ostatniego dnia 2012 roku (zgłoszenie k. 45, zaświadczenie k. 21). Termin rozpoczęcia działalności oznaczono na 1 stycznia 2013 roku, a jako nr ewidencyjny wskazano (...) (j/w).

Pismem z dnia 4 stycznia 2013 roku, powołując się na złożony w dniu 27 września 2012 roku wniosek, powódka zwróciła się do burmistrza o przyznanie jej dotacji na rok 2013 (pismo k. 22-23).

Burmistrz Miasta M. odmówił powódce wypłaty dotacji wskazując, iż skuteczny wniosek o jej przyznanie może złożyć osoba fizyczna, która w dniu składania wniosku jest już osobą „prowadzącą niepubliczne przedszkole”, a tym samym uzyskała już stosowny wpis do ewidencji; przy czym termin na złożenie wniosku upływa 30 września roku kalendarzowego poprzedzającego rok, na który dotacja ma być przyznana (pismo z dnia 10 stycznia 2013 roku k. 24, oraz z dnia 16 stycznia 2013 roku, k. 25-26).

Decyzją nr (...) z dnia 7 stycznia 2013 roku Burmistrz Miasta M. umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku o dotację z dnia 27 września 2012 roku, z uwagi na to, że został on złożony przez podmiot nieuprawniony, tzn. niespełniający wymogu „osoby prowadzącej niepubliczne przedszkole”, co powódka zaskarżyła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B.. Decyzją SKO decyzja organu pierwszej instancji została uchylona, zaś całe postępowanie umorzono z uwagi na to, że sprawa przyznania dotacji nie ma charakteru sprawy administracyjnej rozstrzyganej w formie indywidualnego aktu administracyjnego. Powódka zaskarżyła decyzję SKO do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w L. skargą z dnia 26 kwietnia 2013 roku. Wyrokiem z dnia 6 września 2013 roku wydanym w sprawie I SA/Lu 453/13, WSA uchylił decyzję SKO (wyrok WSA w Lublinie z dnia 6 września 2013 r. wraz z uzasadnieniem k. 63-68).

Decyzją z dnia 10 stycznia 2014 roku Burmistrz Miasta M. odmówił przyznania Niepublicznemu Przedszkolu (...) dotacji na 2013 rok. SKO rozpoznając skargę powódki uchylił zaskarżoną decyzję w całości i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu opowiedziano się za zastosowaniem korzystnej dla powódki wykładni pojęcia „osoby prowadzącej niepubliczne przedszkole” (decyzja SKO z dnia 17 lipca 2014 roku, k. 113-115).

Pismem z dnia 21 stycznia 2013 roku powódka wezwała pozwane Miasto M. do usunięcia naruszenia prawa i uwzględnienia wniosku o wypłacanie dotacji (wezwanie k. 31-32).

Sukcesywnie w styczniu, lutym i marcu 2013 roku powódka składała do Urzędu Miasta informacje o liczbie dzieci uczęszczających do Niepublicznego Przedszkola (...) (informacje o liczbie dzieci k. 28-30).

Stawka dotacji dla niepublicznych przedszkoli w przeliczeniu na jedno dziecko w roku 2013 roku wynosiła 433,46 zł. Dotacja wypłacana była w 12 częściach, termin płatności każdej z rat dotacji to ostatni dzień miesiąca (okoliczności niesporne ustalone na rozprawie w dniu 10 lutego 2015 roku, protokół skrócony k. 263v).

Do Niepublicznego Przedszkola (...) w miesiącu styczniu 2013 roku uczęszczało 50 dzieci, w lutym 2013 roku 46 dzieci, zaś w marcu 2013 roku 45 dzieci (informacje o liczbie dzieci k. 28-30). Nie było wśród nich dzieci zaliczonych do osób niepełnosprawnych (okoliczności niesporne ustalone na rozprawie w dniu 13 marca 2015 roku, protokół k. 274).

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostawały w zasadzie poza sporem. Rozbieżność stanowisk stron dotyczyła wykładni przepisów i jej zastosowania do niespornych faktów.

W wyniku przeprowadzonych czynności procesowych dokonano ustaleń w zakresie stawki dotacji na jedno dziecko, ilości dzieci, okoliczności, iż żadno z nich nie było zaliczone do osób niepełnosprawnych. Sąd nie znalazł podstaw

do kwestionowania autentyczności zgromadzonych w sprawie dokumentów, ani też wiarygodności zawartych w nich informacji. Również żadna ze stron nie podważała mocy dowodowej: wniosku z dnia 27 września 2012 roku k. 12, pisma powódki z dnia 16 października 2012 roku k. 18, pisma z dnia 19 października 2012 roku k. 17, decyzji nr (...) z dnia 22 października 2012 roku k. 19, zgłoszenia do ewidencji szkół i placówek niepublicznych z dnia 31 grudnia 2012 roku k. 45-48, zaświadczenia o wpisie do ewidencji z dnia 31 grudnia 2012 roku k. 21, pisma powódki 4 stycznia 2013 roku k. 22, pisma z dnia 10 stycznia 2013 roku k. 24, pisma z dnia 16 stycznia 2013 roku k. 25, wezwania do usunięcia naruszenia prawa k. 31-32, informacji o liczbie dzieci uczęszczających do przedszkola niepublicznego k. 28-30, wyroku WSA w Lublinie z dnia 6 września 2013 roku wraz z uzasadnieniem k. 63-68, decyzji SKO z dnia 17 lipca 2014 roku k. 113-115.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Mocą art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) niepubliczne przedszkola, w tym specjalne, (...) otrzymują dotacje z budżetu gminy.

Zgodnie z art. 90 ust. 2b u.o.s.o., w brzmieniu obowiązującym w okresie objętym sporem, dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługiwały na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości (...) – pod warunkiem, że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole podała organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola publicznego, podstawą do ustalenia wysokości dotacji były wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkola publicznego.

Zgłoszone przez powódkę roszczenie wskazuje na żądanie cywilnoprawnej ochrony. Obowiązujący porządek konstytucyjny gwarantuje każdemu prawo do sądu i przewiduje domniemanie kompetencji sądu powszechnego.

Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd prawny wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 4 września 2008 roku, w sprawie IV CSK 204/08, zgodnie z którym art. 90 ust 2b ustawy o systemie oświaty stanowi dostateczną podstawę prawną roszczenia o należną niepublicznej szkole dotację. – Przepisy te określają, bowiem, w sposób jednoznaczny, kto jest dłużnikiem (właściwa jednostka samorządu terytorialnego, którą w sprawie niniejszej jest Miasto M.), kto jest wierzycielem (osoba prowadząca placówkę niepubliczną) oraz w jakiej wysokości świadczenie się należy (oznaczony procent wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia) i wreszcie od spełnienia, jakich warunków wypłacenie dotacji jest uzależnione (podanie organowi właściwemu do udzielania dotacji przez osobę prowadzącą niepubliczne przedszkole planowanej liczby uczniów w terminie nie późniejszym niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji). Z poglądem tym w pełni koresponduje stanowisko wyrażone w uzasadnieniu orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 3 stycznia 2007 roku, IV CSK 312/06 (LEX nr 277299), w którym stwierdzono, że z powołanego art. 90 u.o.s.o. wynika norma kreująca pomiędzy podmiotem właściwym do wypłaty dotacji, a ubiegającymi się o nie osobami prowadzącymi placówki niepubliczne, stosunek prawny odpowiadający cechom zobowiązania w rozumieniu art. 353 § 1 k.c.; szczególnie, iż placówki te nie podlegają w żaden sposób organom samorządowym. Spełnienie wskazanych w ustawie warunków, skutkuje powstaniem zobowiązania po stronie dłużnika, a roszczenia z tego stosunku wynikające, z uwagi na brak określenia przez ustawodawcę trybu administracyjno-prawnego, winny być dochodzone przed sądami powszechnym, co znajduje również uzasadnienie na gruncie konstytucyjnego prawa do sądu (wyrok SN z dnia 3 stycznia 2007 roku, IV CSK 312/06, LEX nr 277299, wyrok SN z dnia 4 września 2008 roku, IV CSK 204/2008, LEX nr 465959). Wskazano także, że zarówno obliczenie jak i wypłacenie dotacji nie stanowi żadnej z form działania administracji publicznej, w istocie jest to bowiem czynność księgowo-rachunkowa (por. postanowienia NSA z dnia 3 kwietnia 2012 roku, II GSK 521/12 i II GSK 522/12), zaś ustawodawca nie przewidział potrzeby władczego orzekania o przyznaniu lub nieprzyznaniu dotacji.

Końcowo wskazać należy na stanowisko Trybunału Konstytucyjnego, zgodnie z którym prawo do sądu stanowi jeden z fundamentów demokratycznego państwa prawnego i nie może być ono rozumiane czysto formalnie (SK 12/99 z 10 lipca 2000 roku, OTK 2000, nr 5, poz. 143).

Stanowisko takie podzielane jest w najnowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego (poza przytoczonymi orzeczeniami także w wyroku z dnia 20 czerwca 2013 roku (IV CSK 696/12, LEX NR 1365732) oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 17 października 2014 roku, II GSK 1700/14, LEX nr 1515416). Wprawdzie w orzecznictwie NSA występuje również pogląd odmienny (postanowienie NSA II GSK 257/13, LEX nr 1305516), jednakże mając na uwadze powołane powyżej argumenty Sąd rozpoznający sprawę stoi na stanowisku dopuszczalności dochodzenia przedmiotowych roszczeń w postępowaniu przed sądami powszechnymi.

Analizując okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd przyjął za punkt odniesienia stan istniejący w dniu 30 września 2012 roku o godzinie 24.00.

W tej dacie w dyspozycji jednostki samorządu terytorialnego - Miasta M. znajdował się wniosek o dotację dla Niepublicznego Przedszkola (...), a zatem pierwszy z warunków wskazanych w art. 90 2b ustawy o systemie oświaty został spełniony.

Wniosek ten został złożony przez osobę fizyczną - M. H., określającą się mianem: „organu prowadzącego przedszkole” (wniosek k. 12). Wniosek na dzień 30 września 2012 roku nie był jeszcze rozpoznany.

Istota sporu sprowadza się do ustalenia, czy M. H. była wówczas osobą prowadzącą niepubliczne przedszkole; a w konsekwencji czy warunkiem sine qua non uzyskania tego statusu winien być wpis do ewidencji niepublicznych szkół i placówek oświatowych.

Mocą art. 82 ust. 1 ustawy o systemie oświaty placówki niepubliczne, w tym także przedszkola (art. 3 pkt 1 u.s.o.) mogą zakładać między innymi osoby fizyczne po uzyskaniu wpisu do ewidencji szkół i placówek niepublicznych prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego.

Bazując na rygorystycznej wykładni gramatycznej można by, zatem, stwierdzić, że osoba fizyczna, tak długo, jak długo nie uzyska wpisu, nie może zakładać przedszkola, a skoro nie może go zakładać, to tym bardziej nie może być osobą „prowadzącą” coś, czego (przynajmniej formalnie) nie założyła.

Wykładnia gramatyczna, nie jest jednakże jedyną.

Ustawa nie zawiera definicji legalnej pojęcia „podmiotu prowadzącego niepubliczną placówkę, w tym przedszkola”. Przepis art. 82 u.o.s.o. nie wskazuje momentu, w jakim następuje rozpoczęcie prowadzenia działalności, a używając sformułowania: „osoby fizyczne mogą zakładać (...) po uzyskaniu wpisu” odrywa wręcz ten moment od chwili uzyskania wpisu do ewidencji.

Jednocześnie sposób sformułowania art. 90 2b u.o.s.o. również nie pozwala na utożsamienie pojęcia „prowadzenia niepublicznego przedszkola” z momentem uzyskania wpisu.

Mocą uregulowania art. 83a ust. 1 i 2 u.o.s.o. prowadzenie szkoły lub placówki, zespołu, o którym mowa art. 90a ust. 1 oraz innej formy wychowania przedszkolnego (o której mowa w art. 14a ust. 1a) nie jest działalnością gospodarczą. - Tylko działalność oświatowa nieobjęta prowadzenia szkoły, placówki lub zespołu (o którym mowa w art. 90a ust.1) może być podejmowana na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 18). - Osoby fizyczne prowadzące niepubliczne przedszkola nie będą, zatem podlegały wpisowi do ewidencji działalności gospodarczej.

Z drugiej strony należy mieć na uwadze, olbrzymią ilość czasochłonnych czynności zarówno o charakterze faktycznym, jak też i prawnym, które muszą być przeprowadzone na etapie poprzedzającym uzyskanie wpisu do ewidencji; sam zresztą etap uzyskania wpisu, zgodnie z ust. 3 art. 82 u.o.s.o. może trwać do 30 dni. Zważywszy różnorodność tych

czynności, ich charakter działań „na przyszłość” (jak chociażby warunek wskazania we wniosku o wpis „danych dotyczących kwalifikacji pracowników pedagogicznych i dyrektora przewidzianych do zatrudnienia” - 82 ust. 2 pkt 5 u.o.s.o.), nasuwa analogię do przewidzianej przez ustawodawcę w obrębie systemu prawa cywilnego konstrukcji podmiotu będącego w fazie organizacji. - Mocą art. 11 § 1 w zw. z art. 161 i 323 k.s.h. w zw. z art. 64 § 1 1 k.p.c. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka akcyjna w organizacji otrzymały przymiot zdolności sądowej.

Z kolei prawo upadłościowe i naprawcze w art. 8 i 9 dopuszcza możliwość złożenia skutecznego wniosku o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej, która była przedsiębiorcą, także po zaprzestaniu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej oraz w stosunku do osoby fizycznej, która faktycznie ją prowadziła, nawet, jeśli nie dokonała zgłoszenia we właściwym rejestrze.

Mając na uwadze brak jednoznacznego wskazania przez ustawodawcę definicji „prowadzenia niepublicznego przedszkola” oraz powołane powyżej instytucje, w szczególności dostrzeżony przez ustawodawcę stan faktycznego prowadzenia działalności, Sąd doszedł do przekonania, że uprawnionym jest, by pojęcie to interpretować szeroko i w kontekście rozwiązań przewidzianych w obrębie systemu prawa cywilnego, objąć nim także osobę fizyczną, tak dalece zaangażowaną w organizację niepublicznego przedszkola, że posiadającą już informacje o ilości dzieci, które będą uczęszczać do organizowanej placówki.

Analizując całość uregulowania art. 90 2b u.o.s.o. oczywistym jest, iż celem przepisu jest dostarczenie podmiotom prowadzącym przedszkola niepubliczne środków niezbędnych do współfinansowania ich działalności, - należnej im z mocy prawa dotacji. Zważywszy, że dotacja jest wypłacana w ostatnim dniu miesiąca w wysokości odpowiadającej ilości dzieci, oczywistym jest, iż świadczenie to otrzymuje faktycznie tylko taki podmiot, który w kończącym się miesiącu prowadził działalność oświatową. Skoro, zatem w miesiącu styczniu 2013 roku Niepubliczne Przedszkole (...) prowadziło działalność oświatową, to należy je traktować na równi z innymi placówkami tego typu.

Prawo cywilne bazuje na zasadzie równego traktowania wszystkich jego podmiotów. Pozbawienie powódki dotacji na rok 2013 stanowiłoby, w ocenie Sądu naruszenie tej zasady; byłoby także sprzeczne z celem, jakemu ma służyć przewidziana w art. 90 2b u.o.s.o. dotacja.

Przedstawione powyżej rozważania korespondują ze stanowiskiem sformułowanym w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2008 roku, (IV CSK 204/08, LEX nr 465959); gdzie stwierdzono: Uwzględniając przede wszystkim cel tego przepisu, jakim jest zapewnienie przedszkolom dotacji przysługującej z mocy prawa, niezależnie od tego, czy są to przedszkola już działające, czy też przedszkola, które rozpoczną działalność od nowego roku, przyjęć należało, że użytym w tym przepisie określeniem „osoba prowadząca niepubliczne przedszkole” objęta jest także osoba, która do 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji nie tylko poda organowi właściwemu do udzielenia dotacji planowaną liczbę uczniów, ale także, a nawet przede wszystkim, dokona „zgłoszenia do ewidencji”, o jakim mowa w art. 82 ust. 2 u.s.o., w którym należy podać wiele informacji wskazujących, że spełnione są warunki umożliwiające uruchomienie przedszkola.

Zważywszy powyższe Sąd doszedł do przekonania, iż powódka w chwili składania informacji o planowanej liczbie dzieci była osobą prowadzącą przedszkole niepubliczne w szerokim tego pojęcia znaczeniu i uprawnioną, tym samym, do skutecznego złożenia wniosku o dotację.

Skoro zaś w dniu 31 grudnia 2012 roku uzyskała wpis do ewidencji niepublicznych przedszkoli, to od dnia 1 stycznia 2013 roku była uprawniona do otrzymywania dotacji związanych z prowadzoną działalnością.

Strony zgodnie przyznały, iż wartość dotacji przypadającej na jednego ucznia uczęszczającego do przedszkola niepublicznego w M. wynosiła 433,46 zł, że do Niepublicznego Przedszkola (...) w miesiącu styczniu 2013 roku uczęszczało 50 uczniów, lutym 2013 roku 46 uczniów, zaś w marcu 2013 roku 45 uczniów, przy czym żaden z nich nie posiadał statusu uprawniającego do dotacji w wymiarze dla ucznia niepełnosprawnego.

Wobec powyższego pozwany był zobowiązany do wypłaty dotacji w wysokości: 21.673,00 zł w styczniu 2013 roku (433,46 zł x 50 uczniów), 19.939,16 w lutym 2013 roku (433,46 zł x 46 uczniów), 19.505,70 zł w marcu 2013 roku (433,46 zł x 45 uczniów).

Orzeczenie w przedmiocie odsetek Sąd oparł o przepis art. 481 k.c. - Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie to było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (§ 1). Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2 zd. 1).

Zgodnie z art. 90 ust. 3c. u.o.s.o. dotacje, o których mowa w ust. 2b, są przekazywane na rachunek bankowy przedszkola w 12 częściach, w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca, z tym że część za grudzień jest przekazywana w terminie do dnia 15 grudnia.

Skoro, zatem, pozwany zobligowany był do wypłacania dotacji w 12 częściach, miesięcznie do ostatniego dnia miesiąca każda, odsetki przysługują od pierwszego dnia miesiąca następnego.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd zważył, że cofnięcie pozwu, co do kwoty 24. 896,16 zł było równoznaczne z częściowym przegraniem procesu. Z tych względów Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie o art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powódka wygrała proces w 71, 05 % i w tej części przysługiwał jej zwrot kosztów od pozwanego.

W niniejszej sprawie na koszty te składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł, określone w § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2013 nr 0 poz. 490), a także opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, oraz opłata od pozwu obliczona stosownie do art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 z późn. zm.).

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o wskazane przepisy Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.